

Стъклени стени

Лили Иванова

21 януари 2024 г.

Твойтѣ рѣцѣ палѣтъ нощѣта,
трепетѣ и страстѣ ще се случатѣ, може би.
Моето „не“, твоето „да“ –
всичко това вѣроятно прѣдстои.

Разпилѣй докрай душата ми,
но дали ще си сѣдбата ми?

Може би днесѣ, може би тукѣ,
може би утрѣ призори,
може би сѣ тебѣ, може би сѣ менѣ ще стане чудо.

Може би азѣ, може би ти,
скрити задѣ стѣклени стени,
сѣ прѣплетени души,
пакѣ ще сме чужди.

Може би днесѣ, може би тукѣ,
може би утрѣ призори,
може би сѣ тебѣ, може би сѣ менѣ ще стане чудо.

Може би вѣ насѣ тя ще стопи
тежкитѣ стѣклени стени.
Ела, любовѣ, не искамѣ друго!

Твойтѣ рѣцѣ палѣтъ нощѣта,
трепетѣ и страстѣ ще се случатѣ, може би.
Моето „не“, твоето „да“ –
всичко това вѣроятно прѣдстои.

Разпилѣй докрай душата ми,
но дали ще си сѣдбата ми?

Може би днесѣ, може би тукѣ,
може би утрѣ призори,

може би съ тебъ, може би съ менъ ще стане чудо.

Може би азъ, може би ти,
скрити задъ стъклени стени,
с прѣплетени души,
пакъ ще сме чужди.

Може би днесъ, може би тукъ,
може би утрѣ призори,
може би съ тебъ, може би съ менъ ще стане чудо.

Може би въ насъ тя ще стопи
тежкитѣ стъклени стени.
Ела, любовь, не искамъ друго!

Ела, любовь, не искамъ друго!